

Llibertat!

Periòdic quinzenal nacionalista

Nacionalistes de tots els matisos, unim-nos!

Any II

L'Hospitalet del Llobregat, 20 de febrer de 1934

Núm. 14

Preu: 15 cèntims

Laureà Miró, 76

Suscripció: 1 pta. trimestre

Doctrina Catalanista

Cada dia ens donem més compte que a Catalunya de veritables catalanistes, n'hi ha molt pocs. En general el catalanisme va condicionat segons els sentiments íntims dels catalans.

I en les actuals circumstàncies, necessitem més que mai una altesa de mires, un programa únic que ens uneixi a tots.

Diem aquestes paraules en uns moments que hom pretén implantar noves delegacions partits novells i tot dins el separatisme. I francament Catalunya no necessita de noves capelletes, de nous líders estantissos que procuren en últim terme la vanaglòria personal. Dins els catalanisme creiem nosaltres, hi ha un cos de doctrina prou sòlid, perquè tots plegats ben units poguem aguantar-nos-hi. Dins aquest cos de doctrina no tenim cap necessitat de concretar per ara. Concretant, vénen les divisions i de la divisió en surt necessàriament la manca de fortalesa, de virior.

L'home catalanista, necessàriament, no ignora que Catalunya fa cents anys que viu mancada de personalitat, que aquesta personalitat la té ben definida per la llengua, la història i la tradició i que hom pretén retornar-li segons les conveniències personals, amb compta-gotes. El retorn d'aquesta personalitat, l'home catalanista no pot permetre que li sigui feta mitjançant condicions que fan a última hora que nosaltres haguem d'agrair a qui ens les fa. I qui ens les fa, no mereix cap agraïment, compleix una obligació i és més mesquí, quan més regateja els nostres drets, usurpats per la raó de les armes, per la força bruta.

L'home catalanista sap que no té res a envejar als altres pobles que a casa seva hi ha hagut i és encara el necessari per viure-hi, per fer-la gran i gloriosa.

Tota la nostra feina està actualment en fer conèixer a tot Catalunya, a tots els catalans, la nostra doctrina catalanista; fer-la conèixer i fer-la estimar.

Ens direu: on hom pot trobar aquesta ensenyança? i nosaltres us respondrem: "Que la sàpiga veure cada català, en les gestes; els escrits dels nostres avantpassats; que fullegi a aquest fi, la nostra història i sàpiga meditar-hi i consegueixi treure'n una lliçó".

La història està plena de fets de personatges, que en cada moment difícil o gloriós de la nostra vida nacional, poden orientar-nos. Sols cal conèixer-los i fer-los servir amb patriotisme. Si hom hagués meditat, per exemple, el cas fatídic del Compromís de Casp, a ben segur no hauria acceptat negociacions vergonyoses llavors de la proclamació de la República Catalana. La història sempre ensenya; l'home que n'està ben possessionat ve a ésser com aquells vells que quan parlen de la vida, aconsellen sempre als joves per experiència. Immediatament després, l'home que es té per catalanista, ha de sadollar-se de les obres escrites i pensades, exclusivament en català, antigües, modernes i contemporànies. Escriptors antics tenim, de l'època del gran floreixement català, en què a través de les seves obres hom sent bategar un ardor patriòtic indescriptible, — recordem el Cronista Muntaner i els discursos de Martí I—. Quan Catalunya decau, sentirem la serenor dels discursos de Pau Clarís i quan comencem a renèixer, mirem d'omplir el nostre esperit de les rimes alades dels poetes, dels enamorats de la Pàtria esclava i dels patriotes que basteixen el nou edifici nacional, posant per fonament les obres llurs. D'aquestes obres, extreiem-ne el bo i millor i ajudem a aixecar Catalunya. Les nacions esclavitzades, per a alliberar-se, necessiten l'esforç de tots els seus fills i els fills no podran jamai rompre les cadenes feixugues, si abans no han procurat armar-se, fer-se ells mateixos un cos de doctrina sòlid, basat en tot ço que hem dit. Aquest cos de doctrina tindrà llavors el gran valor de convèncer tots els catalans i anullar la poca o molta força moral i material de l'intrús detentador dels nostres drets nacionals.

LA REDACCIO

